

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่จะส่งประเมิน (เรียงลำดับตามความดีเด่นหรือความสำคัญ)

๑) ชื่อผลงาน

๑.๑) ผลงานลำดับที่ ๑ : การแก้ต่างคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (คดีหมายเลขดำที่ ๓๙/๒๕๖๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๙/๒๕๖๖ ของศาลปกครองสงขลา ระหว่างนางสาวบุญยานุช สาโท ผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวง ที่ ๑ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุขชาติก่อสร้าง ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี)

๑.๒) ผลงานลำดับที่ ๒ : การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ร่วมกันกรณีนายสุนทร พันธุ์งาม ตำแหน่งนายท้ายเรือกลลำน้ำชั้น ๑ ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานขับรถยนต์ราชการหมายเลขทะเบียน ปก ๗๕๙๔ กรุงเทพมหานคร ของหน่วยป้องกันและปราบปรามประมงน้ำจืดชนเสาไฟฟ้าส่องสว่างซึ่งเป็นทรัพย์สินของกรมทางหลวงได้รับความเสียหาย

๒) ระยะเวลาที่ดำเนินการ

๒.๑) ผลงานลำดับที่ ๑ : วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๖

๒.๒) ผลงานลำดับที่ ๒ : วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ถึงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

๓) สัดส่วนในการดำเนินการเกี่ยวกับผลงาน

- ผลงานลำดับที่ ๑ : ตนเองปฏิบัติ ๘๕ %

รายละเอียดผลงาน

๑. การพิจารณาคำฟ้องและเอกสารหลักฐานของผู้ฟ้องคดี ประสานคดีหน่วยงานภายในและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหลักฐานให้สำนักกฎหมาย

๒. รวบรวม ตรวจสอบ สรุปรายข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพร้อมเอกสารหลักฐานในการโต้แย้งคัดค้านคำฟ้องตามประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง และทำความเข้าใจเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงอธิบดีกรมทางหลวงเพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานคดีปกครองสงขลา พิจารณาดำเนินการแก้ต่างคดีปกครองให้กรมทางหลวง

๓. ประสานคดีและไปพบพนักงานอัยการเพื่อให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมพร้อมส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติม

๔. ตรวจสอบคำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดี ประสานคดีหน่วยงานภายในและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้จัดส่งข้อเท็จจริงเพิ่มเติม พิจารณาจัดทำสรุปรายข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายในการโต้แย้งคัดค้านเพื่อทำคำให้การเพิ่มเติม และทำความเข้าใจเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นและส่งเรื่องให้พนักงานอัยการในการยื่นคำให้การเพิ่มเติม

๕. ดำเนินการอื่น ๆ ตลอดกระบวนการพิจารณาของศาลปกครองในชั้นกำหนดวันสิ้นสุดการแสวงหาข้อเท็จจริง กำหนดวันนั่งพิจารณาคดีครั้งแรก จนศาลมีคำพิพากษาในคดีนี้

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่จะส่งประเมิน (ต่อ)

กรณีที่เป็นผลงานร่วมกันของบุคคลหลายคน

รายชื่อผู้ที่มีส่วนร่วม ในผลงาน	ลายมือชื่อ	สัดส่วนผลงาน ของผู้ที่มีส่วนร่วม	ระบุรายละเอียดของผู้ที่มีส่วนร่วมในผลงาน
นายเอกพจน์ นวมจิต		๑๕%	ตรวจสอบ กำกับ ดูแล

- ผลงานลำดับที่ ๒ : ตนเองปฏิบัติ ๘๕ %

รายละเอียดผลงาน

๑. กรมประมง ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ผู้ขอรับการประเมินได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่และความเสียหายที่เกิดขึ้นกับทรัพย์สินของกรมทางหลวง จึงได้เสนอรายชื่อบุคคลที่จะเป็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

๒. ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานภายในระยะเวลาที่ผู้สั่งแต่งตั้งกำหนด

๓. ประชุมกำหนดแนวทาง การสอบสวน กำหนดประเด็นข้อพิพาทและบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ต้องมาให้ข้อเท็จจริง

๔. รวบรวมเอกสารหลักฐาน ประสานคดีหน่วยงานภายในและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดส่งเอกสารหลักฐานให้สำนักกฎหมาย

๕. ดำเนินการสอบสวนพยานบุคคล พิจารณาพยานบุคคล พยานเอกสาร จัดทำรายงานผลการสอบสวน สรุปความเห็นของคณะกรรมการเสนอผู้สั่งแต่งตั้งเพื่อพิจารณาให้เห็น

กรณีที่เป็นผลงานร่วมกันของบุคคลหลายคน

รายชื่อผู้ที่มีส่วนร่วม ในผลงาน	ลายมือชื่อ	สัดส่วนผลงาน ของผู้ที่มีส่วนร่วม	ระบุรายละเอียดของผู้ที่มีส่วนร่วมในผลงาน
นายเอกพจน์ นวมจิต		๑๕%	ตรวจสอบ กำกับ ดูแล

๔) ข้อเสนอแนวความคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (จำนวน ๑ เรื่อง)

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเมื่อเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานในสังกัดของกรมทางหลวง ได้รับหมายศาล

แบบเสนอเค้าโครงเรื่องโดยสรุปของผลงานและข้อเสนอแนวคิดการพัฒนา หรือปรับปรุงงาน

(กรณีเลื่อนประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ)

ชื่อผลงานลำดับที่ ๑ การแก้ต่างคดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ (คดีหมายเลขดำที่ ๓๙/๒๕๖๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๙/๒๕๖๖ ของศาลปกครองสงขลา ระหว่าง นางสาวบุญยวนุช สาโท ผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวง ที่ ๑ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุขชาติก่อสร้าง ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี)

๑) สรุปสาระสำคัญโดยย่อ

ด้วยเมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕ กรมทางหลวงได้รับคำสั่งเรียกให้ทำคำให้การของศาลปกครองสงขลา ฉบับลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ในคดีปกครองคดีหมายเลขดำที่ ๓๙/๒๕๖๕ ระหว่าง นางสาวบุญยวนุช สาโท ผู้ฟ้องคดี กรมทางหลวง ที่ ๑ , ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุขชาติก่อสร้าง ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี ให้กรมทางหลวง ผู้ถูกฟ้องคดี ทำคำให้การแก้คำฟ้องพร้อมด้วยพยานหลักฐาน จำนวน ๑ ชุด และจัดส่งสำเนาคำให้การและสำเนาพยานหลักฐานอีก ๑ ชุด รวม ๒ ชุด ต่อศาล ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเรียกให้ทำคำให้การ ซึ่งคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีสรุปได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เวลาประมาณ ๑๙.๔๕ นาฬิกา ผู้ฟ้องคดีได้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ยี่ห้อฮอนด้า หมายเลขทะเบียน ๒ กฏ ๑๓๑๔ สงขลา กลับจากการทำงานตามปกติเหมือนทุกวันและเมื่อมาถึงบริเวณที่เกิดเหตุ เส้นทางหลวงหมายเลข ๕๑๓๕ ตอน ทางเข้าสนามบินหาดใหญ่ บริเวณก่อนถึงสี่แยกไฟแดงสนามบินใน ประมาณ ๔๐๐ เมตร ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ภายใต้การจ้างงานของแขวงทางหลวงสงขลาที่ ๑ ดำเนินการซ่อมแซมถนนและขุดเจาะถนนบริเวณเส้นทางไปสู่อำเภอหาดใหญ่โดยในบริเวณดังกล่าวหลังจากทำงานแล้วเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ทำการฝังกลบกลับคืนสภาพถนนไม่เรียบร้อย ขาดความระมัดระวัง ทำให้บริเวณพื้นที่ตรงกลางของถนนเป็นหลุมจำนวนหลายหลุม โดยแต่ละหลุมมีขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และมีความลึกพอสมควร อีกทั้งบริเวณที่เกิดเหตุไม่ได้มีการติดตั้งไฟส่องสว่าง ไม่มีการติดตั้งป้ายเตือนว่ากำลังก่อสร้าง ไม่มีการวางกรวยยางบริเวณพื้นที่ก่อสร้าง และไม่มีการแสดงให้ทราบว่าด้านหน้ากำลังก่อสร้างประกอบกับสถานที่เกิดเหตุในเวลานั้นมีความมืดมาก ผู้ฟ้องคดีซึ่งขับขี่รถจักรยานยนต์กลับจากทำงานตามปกติได้มาประสบอุบัติเหตุตกหลุมดังกล่าวทำให้รถจักรยานยนต์เสียหลักล้มไกลไปไกลกว่า ๕๐ เมตร ผู้ฟ้องคดีได้รับบาดเจ็บบริเวณหัวเข่าซ้ายขวา เป็นแผลฉีกขาดมีความลึกลงไปต้องเย็บแผลจำนวน ๓ เข็ม ขาข้างซ้ายเป็นแผลถลอก แขนข้างขวาและแขนข้างซ้ายเป็นแผลถลอกเช่นกัน ปวดเคล็ดขัดยอก มีแผลฟกช้ำทั่วร่างกาย มีอาการปวดที่หัวไหล่ และปวดเคล็ดขัดยอกที่นิ้วหัวแม่เท้า นอกจากนี้ รถจักรยานยนต์ของผู้ฟ้องคดียังได้รับความเสียหายกระจกมองข้างแตก ที่พักเท้าชำรุด สี่รถถลอก และคอรถจักรยานยนต์หลวม ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า หลังจากเกิดเหตุผู้ฟ้องคดีได้พยายามตั้งรถจักรยานยนต์ขึ้นแล้วเคลื่อนย้ายรถจักรยานยนต์เข้าบริเวณข้างทาง โดยในช่วงเวลาเดียวกันนั้นได้มีรถยนต์และรถเทรลเลอร์ซึ่งเป็นรถขนาดใหญ่ตามหลังมาได้ขับตกหลุมเดียวกันกับที่ผู้ฟ้องคดีขับตกทำให้มีการสันนิษฐานและเสียงดังสนั่นเป็นอย่างมาก หากผู้ฟ้องคดีไม่มีสติและไม่สามารถลุกขึ้นจากตรงกลางถนนที่เกิดเหตุอาจถูกรถยนต์และรถเทรลเลอร์ชนอย่างแน่นอน เนื่องจากบริเวณที่เกิดเหตุมีความมืดและมองไม่เห็น ปัจจุบันผู้ฟ้องคดียังมีอาการปวดและเสียวแผลที่บริเวณหัวเข่าซ้ายขวา ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอหาดใหญ่ ไว้เป็นหลักฐานแล้วเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ หลังจากเกิดเหตุดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้สอบถามไปยังแขวงทางหลวงสงขลาที่ ๑ ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดของ

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพื่อให้ดำเนินการแก้ไข แต่ไม่ได้รับการชี้แจงแต่อย่างใด จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ดังนี้ ค่ารักษาพยาบาล จำนวน ๒๗,๐๖๐ บาท, ๒. ค่าชดเชยหยุดงาน จำนวน ๑๐ วัน วันละ ๘๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๘,๐๐๐ บาท, ๓. ค่าจ้างรถไปทำแผล จำนวน ๑๔ วัน วันละ ๑๐๐ บาทรวมเป็นเงิน ๑,๔๐๐ บาท, ๔. ค่าซ่อมรถจักรยานยนต์ จำนวน ๑,๐๐๐ บาท และ ๕. ค่าทำขวัญจำนวน ๑๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๔๗,๔๖๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาล ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงินจำนวน ๔๗,๔๖๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี

ในการดำเนินการแก้ต่างคดีนี้ผู้ขอรับการคัดเลือกได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย พร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาจัดทำสรุปข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายในการโต้แย้งคัดค้านประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างไว้ในคำฟ้องทุกประเด็น โดยเฉพาะประเด็นที่ว่า “ผู้ถูกฟ้องคดีหรือเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีกระทำความผิดของอันเกิดจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติโดยไม่ตรวจตรา ควบคุม สั่งการให้เจ้าหน้าที่ผู้ได้บังคับบัญชาของผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการควบคุม ดูแลในเขตทางหลวงที่รับผิดชอบ” โดยได้ตรวจสอบคำฟ้องและพยานหลักฐานของผู้ฟ้องคดีและรวบรวมข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายของผู้ถูกฟ้องคดี เพื่อแสดงให้เห็นว่าเหตุที่เกิดขึ้นดังกล่าวมิได้เกิดจากความประมาทเลินเล่อหรือการกระทำโดยจงใจของกรมทางหลวงหรือเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวง กรมทางหลวงและเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงได้ปฏิบัติหน้าที่ตามอำนาจหน้าที่แล้ว มิได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ดังนั้น กรมทางหลวงจึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายให้ผู้ฟ้องคดีตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด และเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงอธิบดีกรมทางหลวงเพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานคดีปกครองสงขลาพิจารณาดำเนินการจัดพนักงานอัยการแก้ต่างคดีดังกล่าว โดยการยื่นคำให้การต่อศาลปกครองสงขลา ต่อมาสำนักงานคดีปกครองสงขลาได้แจ้งผลคดีให้กรมทางหลวงทราบ ว่า เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๖๖ ศาลปกครองสงขลาได้มีคำพิพากษา เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๓๗/๒๕๖๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๘/๒๕๖๖ โดยสรุปว่า เมื่อพิจารณาเอกสารภาพถ่ายทำคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปรากฏภาพป้ายแสดงว่ามีงานก่อสร้างข้างหน้าป้ายเครื่องจักรกำลังทำงาน ป้ายงานไหล่ทางข้างหน้าป้ายเตือนทางก่อสร้างโปรดระมัดระวังป้ายเตือนลดความเร็ว ป้ายใช้ทางเบี่ยง และมีไฟกระพริบพร้อมป้ายต่างระดับ อีกทั้งยังมีการวางหลักกันแนว ขาว-แดง (สะท้อนแสง) ในบริเวณพื้นที่ก่อสร้างเป็นระยะ ๆ จึงรับฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้รับจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และถือว่าเป็นผู้ได้รับมอบหมายจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการจัดทำบริการสาธารณะด้านสาธารณูปโภคให้ดำเนินงานจ้างเหมางานบูรณาการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค พัฒนาทางหลวงหมายเลข ๔๑๓๕ ตอน ทางเข้าสนามบินหาดใหญ่ ระหว่าง กม.๓+๔๙๐ - กม.๖+๕๐๐ ตำบลควนลัง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ตามสัญญาเลขที่ สข๑/๓๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔ ได้มีการติดตั้งป้ายเตือนการดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมเส้นทางคมนาคมดังกล่าว อันเป็นไปตามรายละเอียดและหลักเกณฑ์งานบริหารการจราจรในระหว่างการก่อสร้าง ตามข้อกำหนดเอกสารแนบท้ายสัญญาข้อ ๒.๑๐ หมวด ๑๐ เพื่อให้ผู้ใช้เส้นทางได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว นอกจากนี้โครงการจ้างเหมางานบูรณาการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค พัฒนาทางหลวงหมายเลข ๔๑๓๕ ตอนทางเข้าสนามบินหาดใหญ่ ระหว่าง กม.๓+๔๙๐ - กม.๖+๕๐๐ ดังกล่าวได้มีกำหนดวันเริ่มต้นทำงานก่อสร้างตามสัญญาจ้างตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นบุคคลในพื้นที่และใช้เส้นทางถนนทางเข้าสนามบินหาดใหญ่ในการเดินทางไปทำงานเป็นกิจวัตร จึงย่อมทราบดีว่าบริเวณเส้นทางดังกล่าว นับแต่จุดที่มีเครื่องหมาย

แสดงว่ามีงานก่อสร้างข้างหน้าตลอดจนบริเวณพื้นที่ก่อสร้างที่มีการวางหลักกันแนว ขาว-แดง (สะท้อนแสง) เป็นระยะ ๆ เป็นเขตที่มีการดำเนินการซ่อมแซมและขุดเจาะถนน ซึ่งหากผู้ฟ้องคดีขับซี รถจักรยานยนต์ด้วยความระมัดระวัง ย่อมที่จะเห็นการซ่อมแซมหรือพื้นที่ที่มีการขุดเจาะถนนได้โดย ไม่ยาก เพราะขณะเกิดเหตุแม้จะเป็นช่วงเวลากลางคืน แต่บริเวณพื้นที่ก่อสร้างยังคงมีแสงสว่าง จากเสาไฟถนนและเสาไฟถนนชนิดกิ่งคู่ ก็คงไม่เกิดอุบัติเหตุที่เป็นมูลเหตุพิพาทในคดีนี้ ดังนั้น เมื่อผู้ ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้มีการแสดงเครื่องหมายแจ้งเตือนในระหว่างการทำงานบริเวณทางหลวงหมายเลข ๔๑๓๕ ตอน ทางเข้าสนามบินหาดใหญ่ ระหว่าง กม.๓+๔๙๐ - กม.๖+๕๐๐ ดังที่ได้วินิจฉัยไปแล้ว ข้างต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิได้ละเลยต่อหน้าที่ในการกำกับหรือควบคุมดูแลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แสดงเครื่องหมายแจ้งเตือนในระหว่างการทำงานซ่อมแซมถนนและขุดเจาะถนนดังกล่าวและ ไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พิพากษายกฟ้อง ผู้ขอรับการคัดเลือก ได้พิจารณาและตรวจสอบคำพิพากษาในคดีดังกล่าวแล้วเห็นว่าชอบด้วยเหตุผล ทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้ว ผลคดีเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ ไม่มีเหตุที่จะอุทธรณ์คดี ดังกล่าว และผู้ฟ้องคดีไม่อุทธรณ์คดีจนล่วงเลยระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด คดีจึงถึงที่สุดตาม คำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น

๒) ความยุ่งยากซับซ้อนของงาน

๒.๑ การดำเนินการแก้ต่างคดีคดีนี้จะต้องดำเนินการรวบรวมและตรวจสอบข้อเท็จจริง และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดอยู่ในหน่วยงานส่วนภูมิภาคได้แก่สำนักงานทางหลวงที่ ๑๘ แขวงทางหลวงสงขลาที่ ๑ และติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ผู้รู้ข้อเท็จจริงและขอให้ชี้แจง ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามลำดับ และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้แก่ อำนาจหน้าที่ และการปฏิบัติงานในพื้นที่รับผิดชอบ แผนการปฏิบัติงาน ภาพถ่ายการปฏิบัติงาน และการติดตั้งป้ายจราจร สัญญาณเตือน ไฟฟ้าส่องสว่าง ในระหว่างการก่อสร้าง ครอบคลุมถึงพื้นที่เกิดเหตุ การตรวจสอบพื้นที่ เกิดเหตุ พยานบุคคล เป็นต้น พร้อมทั้งต้องศึกษาข้อกฎหมาย กฎ ระเบียบและแนวคำพิพากษาของ ศาลปกครองสูงสุดที่เกี่ยวข้อง โดยต้องนำข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นมาปรับเข้ากับข้อกฎหมาย แล้วจัดทำ สรุปรายข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายพร้อมแนบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นประโยชน์ต่อคดี เพื่อแสดง ให้ศาลเห็นว่า เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมงานก่อสร้างอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการควบคุม ตรวจสอบ สั่งการให้เจ้าหน้าที่ผู้บังคับบัญชาของ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการดูแล ในเขตพื้นที่งานก่อสร้างทางหลวงเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้ เส้นทางและประชาชนทั่วไปตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดแล้ว ซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญในคดี

๒.๒ พิจารณาตรวจสอบและรวบรวมเอกสารหลักฐาน พฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่เกิดเหตุ เพื่อแสดงให้เห็นว่าอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเกิดจากความประมาทของผู้ฟ้องคดีเอง เนื่องจากผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นบุคคลในพื้นที่และใช้เส้นทางถนนทางเข้าสนามบินหาดใหญ่ ในการเดินทางไปทำงานเป็นกิจวัตร นอกจากนี้โครงการจ้างเหมางานบูรณาการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค พัฒนาทางหลวงหมายเลข ๔๑๓๕ ตอนทางเข้าสนามบินหาดใหญ่ ระหว่าง กม.๓+๔๙๐ - กม.๖+๕๐๐ ดังกล่าวได้มีกำหนดวันเริ่มต้น ทำงานก่อสร้างตามสัญญาจ้างตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔ ผู้ฟ้องคดีจึงย่อมทราบดีว่าบริเวณเส้นทาง ดังกล่าวนับแต่จุดที่มีเครื่องหมายแสดงว่ามีงานก่อสร้างข้างหน้าตลอดจนบริเวณพื้นที่ก่อสร้างที่มีป้าย แสดงว่า มีงานก่อสร้างข้างหน้าป้ายเครื่องจักรกำลังทำงาน ป้ายงานไหลทางข้างหน้า ป้ายเตือนทาง ก่อสร้างโปรตรระมัดระวังป้ายเตือนลดความเร็ว ป้ายใช้ทางเบี่ยง และมีไฟกระพริบพร้อมป้ายต่างระดับ

การวางหลักกันแนว ขาว-แดง (สะท้อนแสง) เป็นระยะ ๆ เป็นเขตที่มีการดำเนินการซ่อมแซมและขุดเจาะถนนซึ่งหากผู้ฟ้องคดีขับซีรธจักรยานยนต์ด้วยความระมัดระวัง ย่อมที่จะเห็นการซ่อมแซมหรือพื้นที่ที่มีการขุดเจาะถนนได้โดยไม่มียาก ประกอบกับพฤติการณ์การขับซีและการไถลของรถ มิได้เกิดจากความประมาทของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด ซึ่งต้องใช้ทักษะ ความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายที่ใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการแก้ต่างคดีปกครองเป็นอย่างดี เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ กฎหมายที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดี เช่น กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ตลอดจนแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่เกี่ยวข้อง

๒.๓ การประสานงานกับพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบคดีต้องใช้ความรู้ความชำนาญและทักษะทางกฎหมายในการชี้แจงข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายเพิ่มเติมและเข้าพบกับพนักงานอัยการผู้รับผิดชอบคดีในการให้ถ้อยคำเกี่ยวกับคดี เพื่อจัดทำคำให้การแก้คำฟ้องได้ครบถ้วนทุกประเด็น รวมถึงการทำคำให้การเพิ่มเติมแก้คำคัดค้านคำให้การ ซึ่งต่อมาศาลปกครองสงขลาได้มีคำพิพากษาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมิได้ละเลยต่อหน้าที่ในการกำกับหรือควบคุมดูแลให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แสดงเครื่องหมายแจ้งเตือนในระหว่างการดำเนินงานซ่อมแซมถนนและขุดเจาะถนนดังกล่าวและไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองจึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พิพากษายกฟ้อง

๓) ประโยชน์ที่หน่วยงานได้รับ

๓.๑ กรมทางหลวงไม่ต้องชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี

๓.๒ เป็นแนวทางการศึกษาในการต่อสู้คดีอื่นให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในลักษณะที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดีเช่นเดียวกับคดีนี้

ชื่อผลงานลำดับที่ ๒ การสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ร่วมกัน กรณี นายสุนทร พันธุ์งาม ตำแหน่งนายท้ายเรือกลลำน้ำชั้น ๑ ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานขับรถยนต์ ราชการหมายเลขทะเบียน ปก ๗๕๙๔ กรุงเทพมหานคร ของหน่วยป้องกันและปราบปราม ประมงน้ำจืดชนเสาไฟฟ้าส่องสว่างซึ่งเป็นทรัพย์สินของกรมทางหลวงได้รับความเสียหาย

๑)สรุปสาระสำคัญโดยย่อ

ด้วยกรมประมง ได้มีหนังสือ ลับด่วนที่สุดที่ กษ ๐๕๐๒.๗/๔๗ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ แจ้งกรณี กรมประมงได้รับรายงานจากกองตรวจการประมงว่า เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เวลา ๑๔.๐๐ น. เจ้าหน้าที่หน่วยป้องกันและปราบปรามประมงน้ำจืดเขื่อนสิรินธร (อุบลราชธานี) จำนวน ๓ ราย ได้เดินทางไปราชการเพื่อร่วมเป็นเกียรติในพิธีปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ ณ เกาะกลางน้ำ (สระกู่) บ้านกู่ ตำบลกู่ อำเภอปรังค์กู จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีนายสุนทร พันธุ์งาม ตำแหน่ง นายท้ายเรือกลลำน้ำชั้น ๑ ปฏิบัติหน้าที่เป็นพนักงานขับรถยนต์ราชการ หมายเลขทะเบียน ปก ๗๕๙๔ กรุงเทพมหานคร ซึ่งขณะเดินทางไปตามถนนศรีสะเกษ - ชูขันธุ์ ถนนหมายเลข ๒๒๐ มาถึงบริเวณหมู่ ๑๔ ตำบลหัวเสือ อำเภอชูขันธุ์ จังหวัดศรีสะเกษ ได้มีรถจักรยานยนต์ขับตัดหน้า รถยนต์ราชการอย่างกะทันหัน ขณะเกิดเหตุรถยนต์ราชการคันดังกล่าวได้ชนเสาไฟฟ้าส่องสว่างข้าง ทางได้รับความเสียหายด้วย ซึ่งเสาไฟฟ้าส่องสว่างเป็นทรัพย์สินของกรมทางหลวงได้รับความเสียหาย ด้วย จึงเป็นกรณีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ อีกแห่งหนึ่ง ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐได้รับความเสียหาย และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ ผู้นั้นสังกัด มีอำนาจร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น กรณีเสาไฟฟ้าของกรมทางหลวงได้รับความเสียหาย จึงเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบ ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดสังกัด กับหน่วยงานของรัฐที่ได้รับความเสียหายต่อไป และได้ขอให้กรมทางหลวงพิจารณามอบหมาย ข้าราชการในสังกัด จำนวน ๑ คน ร่วมเป็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามกรณีดังกล่าวโดยจัดส่งรายชื่อตำแหน่งและหมายเลขโทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้ให้ กรมประมง เพื่อจะได้จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของ เจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติมต่อไป กรมทางหลวงพิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง และเป็นกรณีที่เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐมากกว่าหนึ่งแห่ง กรมทางหลวงซึ่งเป็นเจ้าของทรัพย์สิน คือ เสาไฟฟ้าส่องสว่างที่ได้รับความเสียหาย โดยอธิบดีกรมทางหลวงในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ที่ได้รับความเสียหาย จึงมีอำนาจร่วมกับกรมประมง โดยอธิบดีกรมประมง ในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน ของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัด ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ ดังนั้น จึงเห็นสมควรแจ้งรายชื่อผู้ขอรับการประเมินเข้าร่วม เป็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด อธิบดีกรมประมงและอธิบดีกรมทางหลวงใน ฐานะผู้มีอำนาจแต่งตั้งทั้งสองหน่วยงานได้ร่วมกันลงนามในคำสั่งแต่งตั้งผู้ขอรับการประเมินเป็น คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ซึ่งกระบวนการสอบสวนต้องพิจารณาให้ได้ความ จริงว่ามีผู้ใดต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่จะต้องชดใช้มีจำนวนเท่าใด โดยการแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงต้องพิจารณาถึงการไม่แต่งตั้งผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้เกี่ยวข้องกับเรื่องที
 สอบสวนเป็นกรรมการและกรรมการต้องไม่เกิน ๕ คน ตามจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ แห่งระเบียบ
 สำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.
 ๒๕๓๙ ดำเนินการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานให้เสร็จสิ้นภายใน ๖๐ วัน นับแต่ประธาน
 รับทราบคำสั่ง และขยายระยะเวลาครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน แต่ไม่เกิน ๑๘๐ วัน ตามหลักเกณฑ์
 ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของ
 เจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ ต่อมาผู้ขอรับการประเมินซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงในฐานะ
 กรรมการจึงได้ร่วมกันประชุมหารือกับกรรมการซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมประมงเกี่ยวกับประเด็น
 การสอบสวน พิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำละเมิดดังกล่าว และความเสียหายที่ทางราชการ
 ได้รับเป็นจำนวนเท่าใด กำหนดบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ต้องมาให้ข้อเท็จจริง พยานหลักฐานต่างๆ
 ที่เกี่ยวข้อง และวางแนวทางการสอบสวน และได้แจ้งให้เลขานุการฯ ทำหนังสือแจ้งบุคคลที่เกี่ยวข้อง
 มาให้ถ้อยคำ โดยในวันสอบสวนผู้ขอรับการประเมิน ซึ่งเป็นกรรมการต้องดำเนินการให้เป็นไปตาม
 ข้อ ๑๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด
 ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ และหนังสือเวียนกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๗๕ ลงวันที่
 ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ อย่างเคร่งครัด ซึ่งการสอบสวนนั้นได้เปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ชี้แจง
 ข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอและเป็นธรรมเป็นไปตามพระราชบัญญัติ
 วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ เพราะหากการสอบสวนไม่ชอบ ศาลปกครองอาจเพิกถอน
 คำสั่งที่หน่วยงานของรัฐเรียกให้เจ้าหน้าที่รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายได้ ซึ่งการเปิดโอกาสนั้นต้องรับฟัง
 ผู้เกี่ยวข้องไม่ว่าจะโต้แย้งด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร เมื่อได้รวบรวมข้อเท็จจริงจากบุคคลที่มาให้
 ถ้อยคำแล้ว ผู้ขอรับการประเมินได้รวบรวมเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับความเสียหายที่เกิดขึ้น เสนอต่อ
 ที่ประชุมคณะกรรมการและได้การตรวจสอบพยานเอกสารหลักฐาน เพื่อประกอบการทำสำนวนสรุปผล
 การสอบข้อเท็จจริง เมื่อพยานหลักฐานเพียงพอแล้ว จึงได้ร่วมกับกรรมการและเลขานุการฯ จัดทำ
 รายงานผลการสอบสวน โดยพิจารณาพยานหลักฐานจากการให้ถ้อยคำ ความเห็นของพนักงานสอบสวน
 ความเห็นของพนักงานอัยการ รายงานการสืบเสาะของเจ้าหน้าที่ และคำพิพากษาคดีอาญาของศาล
 จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งในการพิจารณาให้ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงนั้น เป็นความเห็น
 เพื่อประกอบการพิจารณาในทางแพ่งและพิจารณาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน
 หรือไม่ จำนวนเท่าใด ผู้ขอรับการประเมินได้ศึกษาแนวทางการปฏิบัติตามข้อ ๑๔ แห่งระเบียบสำนัก
 นายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙
 และหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๖.๗/ว.๕๖ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ เพื่อมิให้มีการย้อน
 สำนวนสอบสวนมาดำเนินการใหม่ ประกอบกับ หนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๔๘ ลงวันที่
 ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๘ แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณียานพาหนะเกิด
 อุบัติเหตุเสียหาย และคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงมีความเห็นร่วมกันว่า การขับรถยนต์ของ
 นายสุนทร พันธุ์งาม ก็ขับด้วยความเร็วในภาวะปกติที่คนปกติทั่วไปในภาวะเช่นนั้น ถือปฏิบัติในการขับซึ
 ่รถยนต์ในสภาพการจราจรบริเวณที่เกิดเหตุที่มีถนนโล่ง เป็นทางตรง ไม่มีทางโค้ง ไม่มีไฟสัญญาณ
 จราจรเตือน ไม่อยู่ในเขตชุมชน มีเพียงบ้านของคู่อริอยู่ฝั่งด้านซ้ายมือ และคาดไม่ถึงว่าจะมี
 รถจักรยานยนต์เลี้ยวตัดหน้าในระยะกระชั้นชิดเช่นนั้นจนเป็นเหตุให้เกิดอุบัติเหตุและทำให้รถยนต์พุ่งไป
 ชนเสาไฟฟ้าส่องสว่างข้างทางที่อยู่ในช่องทางเดินรถด้านขวาล้มลงจนได้รับความเสียหาย จึงมิได้ถือเป็น
 การกระทำที่ขาดความระมัดระวังจนถึงระดับที่เบี่ยงเบนไปจากเกณฑ์มาตรฐานที่คนทั่วไปถือปฏิบัติ
 เป็นอย่างมาก เช่น พึงคาดหมายได้ว่าอาจก่อให้เกิดความเสียหายขึ้น และหากใช้ความระมัดระวัง

แม้เพียงเล็กน้อย ก็อาจป้องกันมิให้เกิดความเสียหายได้ แต่กลับมิได้ใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นเลย อันจะเป็นการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เมื่ออุบัติเหตุที่เกิดขึ้นเป็นเหตุที่ไม่อาจคาดหมายได้และเป็น การกระทำโดยมิได้เจตนา การกระทำของนายสุนทร พันธงาม จึงถือเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งมีได้กระทำด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ตามนัยมาตรา ๕ มาตรา ๘ วรรคแรก และมาตรา ๑๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น พฤติการณ์ ของนายสุนทร พันธงาม ถือได้ว่า เป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่อแต่ไม่ถึงขนาดประมาท เลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ทางราชการในความเสียหายของเสาไฟฟ้า ส่องสว่างข้างทาง จำนวน ๑ ต้น ซึ่งเป็นทรัพย์สินของกรมทางหลวง ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๐ ประกอบ มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งอธิบดีกรมประมง และอธิบดีกรมทางหลวง ผู้ซึ่งร่วมกันออกคำสั่งแต่งตั้งพิจารณาแล้วเห็นพ้องด้วยกับความเห็น ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และเป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นกับทรัพย์สินของหน่วยงานของรัฐ ครั้งละไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท แล้ว จึงเสนออธิบดีของทั้งสองหน่วยงาน ในฐานะหัวหน้าหน่วยงาน ของรัฐ ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ซึ่งอธิบดีของทั้งสองหน่วยงาน เห็นชอบตามที่สำนักกฎหมายเสนอว่าเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชดใช้ค่าเสียหายแต่อย่างใด แต่เมื่อ นายสุนทร พันธงาม เป็นเจ้าหน้าที่ของกรมประมงกระทำให้เกิดความเสียหายในขณะปฏิบัติหน้าที่ แม้การกระทำด้วยความประมาทเลินเล่อแต่ไม่ถึงขนาดประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง กรมประมง ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัด จึงต้องรับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมทางหลวง ผู้ขอรับการประเมิน จึงได้มีหนังสือเรียกร้องให้กรมประมงชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในความเสียหายของเสาไฟฟ้าส่องสว่าง ข้างทาง จำนวน ๑ ต้น เป็นเงินจำนวน ๓๐,๒๑๕ บาท กรมประมงได้นำเงินมาชำระค่าสินไหมให้แก่ กรมทางหลวงเสร็จสิ้นแล้ว

๒) ความยุ่งยากซับซ้อนของงาน

๒.๑ การดำเนินการสอบสวนกรณีนี้ ผู้ขอรับการประเมินต้องพิจารณาทตรวจสอบข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย พยานเอกสาร พยานวัตถุ สถานที่เกิดเหตุ รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องที่ใกล้ชิดกับเวลาเกิดเหตุ เนื่องจากผู้ละเมิดได้เสียชีวิตในที่เกิดเหตุและไม่มีพยานบุคคลในที่เกิดเหตุ จึงต้องพิจารณาพยานแวดล้อมที่ เกี่ยวข้องให้มากที่สุด ในกระบวนการสอบสวนต้องมีความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์ การปฏิบัติเกี่ยวกับ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะที่นำมาใช้ในการสอบสวน พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ หนังสือกระทรวงการคลัง เกี่ยวกับแนวทาง ปฏิบัติการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด เพื่อให้การสอบสวนครบถ้วนทุกประเด็นและปฏิบัติ ตามหนังสือกระทรวงการคลังที่ กค ๐๔๐๖๗/ว.๕๖ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ แนวคำพิพากษาของ ศาลปกครอง แนวความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒.๒ ประเด็นพิจารณาในสำนวนการสอบสวน ผู้ขอรับการประเมินต้องศึกษาความหมาย และพิจารณาเกี่ยวกับสถานะของลูกจ้างชั่วคราวตามนิยามคำว่า เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔ แห่ง พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ และความเสียหายเกิดจาก การปฏิบัติหน้าที่ ตามข้อ ๘ วรรคหนึ่ง ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติ เกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ เพื่อเสนอให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงผู้ขอรับการประเมินจึงได้เสนอรายชื่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง เพื่อให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการไม่เกินจำนวนตามข้อ ๘ วรรคสอง แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของ

เจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงต้องไม่เป็นผู้เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน ซึ่งการแต่งตั้งคณะกรรมการตามระเบียบดังกล่าวไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของคณะกรรมการไว้ ผู้ขอรับการประเมินจึงต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การแต่งตั้งคณะกรรมการโดยนำมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ และหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว.๖๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ ว่าด้วยแนวทางการกำหนดสัดส่วนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ มาปรับใช้เพื่อประกอบการออกคำสั่งเสนอให้อธิบดีกรมทางหลวง พิจารณาแต่งตั้งบุคคลที่จะเป็นคณะกรรมการตามที่เห็นสมควร และเพื่อมิให้ผู้บังคับบัญชาที่ต้องมีส่วนได้เสียเข้ามาเป็นคณะกรรมการสอบสวน เมื่อผู้ขอรับการประเมินได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการ และร่วมกับเลขานุการแจ้งประธานกรรมการเพื่อประชุมกำหนดประเด็นและแนวทางในการสอบสวน ซึ่งต้องคำนึงถึงระยะเวลาในการสอบสวน และได้แจ้งให้เลขานุการทำหนังสือเชิญผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำและส่งเอกสาร ผู้ขอรับการประเมินต้องศึกษาและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการสอบสวนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ เมื่อถึงวันนัดสอบสวนก่อนดำเนินการสอบสวนได้ให้โอกาสเจ้าหน้าที่ที่ถูกสอบสวนชี้แจงข้อเท็จจริง โต้แย้งแสดงหลักฐานอย่างเพียงพอและเป็นธรรม แล้วจึงดำเนินการสอบสวนผู้เกี่ยวข้องที่สามารถให้ถ้อยคำเพื่อเป็นประโยชน์ในการสอบสวน เมื่อรวบรวมข้อเท็จจริงจากผู้เกี่ยวข้องรวมทั้งพยานหลักฐานแล้ว จึงร่วมกับกรรมการและเลขานุการดำเนินการจัดทำรายงานผลการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้ง

๒.๓ การจัดทำรายงานผลการสอบสวน ผู้ขอรับการประเมินต้องดำเนินการตามแนวทางที่กระทรวงการคลังกำหนดอย่างเคร่งครัด หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๗/ว.๕๖ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๐ เพื่อให้การสอบสวนเป็นไปโดยสมบูรณ์และถูกต้อง ไม่ต้องมีการยื่นสำนวนให้ไปดำเนินการใหม่ ในการวินิจฉัยเพื่อสรุปว่ามีเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือไม่ ได้พิจารณาจากความน่าเชื่อถือของพยานบุคคลที่มาให้ถ้อยคำและพยานหลักฐานที่จำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง ตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ ประกอบกับวิสัยและพฤติการณ์ของตัวเจ้าหน้าที่ว่ามีส่วนทำให้เกิดความเสียหายหรือไม่ เพียงใด พิจารณาข้อเท็จจริงและพยานเอกสารเกี่ยวกับรถยนต์คันเกิดเหตุที่มีอายุการใช้งานมานานหลายปี ความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุตามสภาพของรถ เพื่อประกอบข้อกฎหมายว่า พฤติการณ์การขับซี้รถแล้วเกิดอุบัติเหตุความเสียหายนั้น เป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงหรือไม่ เพราะแม้ผลของอุบัติเหตุจะร้ายแรงถึงขนาดมีผู้เสียชีวิต และทรัพย์สินของทางราชการได้รับความเสียหาย แต่โดยลักษณะของการเกิดเหตุยังมีปัจจัยอีกหลายส่วน ที่ต้องนำมาพิจารณาองค์ประกอบที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุดังกล่าว โดยคณะกรรมการมีความเห็นร่วมกันว่าความเสียหายมิได้เกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง นายสุนทร พันธุ์งาม จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ เมื่อเหตุเกิดจากเจ้าหน้าที่กระทำการในการปฏิบัติหน้าที่ แต่การกระทำนั้นมิใช่การจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เจ้าหน้าที่จึงไม่ต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัว อธิบดีกรมประมงและอธิบดีกรมทางหลวง ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการและสำนักกฎหมายว่าเจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแต่อย่างใด

๒.๔ เมื่อดำเนินการสอบสวนแล้วเสร็จและได้มีการจัดทำรายงานการสอบสวนเสนอผู้สั่งแต่งตั้งและผู้สั่งแต่งตั้งเห็นชอบกับความเห็นของคณะกรรมการแล้ว ผู้ขอรับการประเมินต้องศึกษาข้อกฎหมายว่า แต่กรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานหนึ่งกระทำให้เกิดความเสียหายอีกหน่วยงานหนึ่ง จะเรียกร้องให้หน่วยงานต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ที่กระทำให้เกิดความเสียหายในขณะปฏิบัติหน้าที่นั้นได้หรือไม่ และมีวิธีดำเนินการอย่างไร ซึ่งตามตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ เมื่อเหตุเกิดจากเจ้าหน้าที่กระทำการในหน้าที่ แต่การกระทำนั้นมิใช่การจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เจ้าหน้าที่จึงไม่ต้องรับผิดเป็นการส่วนตัว หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำไปในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรงแต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ แต่เมื่อผู้เสียหายเป็นหน่วยงานของรัฐด้วยกัน จะใช้สิทธิฟ้องเป็นคดีแพ่งเรียกค่าเสียหายได้หรือไม่ หรือจะใช้สิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐเพื่อให้ชดเชยค่าเสียหายตามมาตรา ๑๑ พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ได้หรือไม่ และต้องศึกษาระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพิจารณาชี้ขาดการยุติข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานและการดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งมุ่งหมายที่จะให้หน่วยงานของรัฐยุติข้อพิพาทกันเองตามวิธีการดังกล่าว ดังนั้น เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้น ผู้ขอรับการประเมินเห็นว่าหน่วยงานต้นสังกัดต้องรับผิดและมีการกำหนดค่าเสียหายที่แน่นอนแล้ว จึงมีหนังสือแจ้งไปยังกรมประมงซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของนายสุนทร พันธุ์งาม เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดให้เกิดความเสียหายแก่กรมทางหลวง หากหน่วยงานดังกล่าวไม่ยอมชดเชยค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว ผู้ขอรับการประเมินจะได้ดำเนินการตามกระบวนการที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพิจารณาชี้ขาดการยุติข้อพิพาทระหว่างหน่วยงานและการดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อไป

๓) ประโยชน์ที่หน่วยงานได้รับ

๓.๑ กรมทางหลวงได้รับชดเชยค่าสินไหมทดแทนจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐอื่นครบถ้วนเต็มจำนวน

๓.๒ เป็นกรณีศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ร่วมกับหน่วยงานของรัฐอื่น

ชื่อข้อเสนอแนวคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเมื่อเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานในสังกัดของกรมทางหลวง ได้รับหมายศาล

๑) สรุปหลักการและเหตุผล

กรมทางหลวงมีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านทางหลวง ก่อสร้าง และบำรุงรักษาทางหลวงให้มีโครงข่ายทางหลวงที่สมบูรณ์ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศและเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยในการเดินทาง โดยมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดิน และ ทางหลวงสัมปทาน รวมทั้งกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง วิจัย และพัฒนางานก่อสร้าง บำรุง และบำรุงรักษาทางหลวงพิเศษ ทางหลวงแผ่นดินและทางหลวงสัมปทานร่วมมือและประสานงานด้านงานทางกบองค์กรและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย ได้มีการแบ่งส่วนราชการกรมทางหลวง โดยให้มีหน่วยงานในสังกัดออกไปอยู่ทั่วทั้งประเทศ เพื่อทำหน้าที่ในการดำเนินการให้เป็นไปตามภารกิจของกรมทางหลวง

ในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้เป็นไปตามภารกิจหน้าที่ที่รับผิดชอบ กรมทางหลวง หน่วยงานในสังกัดและเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายนั้น อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลภายนอกจากการปฏิบัติหน้าที่หรืออาจเป็นกรณีการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ทำให้บุคคลภายนอกได้รับความเสียหาย ซึ่งกฎหมายให้สิทธิแก่บุคคลภายนอกที่ได้รับความเสียหายเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ ๒ วิธี คือ ๑. เรียกร้องจากหน่วยงานของรัฐได้โดยตรง หรือ ๒. การนำคดีขึ้นสู่ชั้นศาลฟ้องเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งทั้ง ๒ วิธี มีหลักเกณฑ์ทางกฎหมายที่แตกต่างกัน บุคคลภายนอกที่ได้รับความเสียหายมักจะใช้ทั้ง ๒ วิธี ไปพร้อมกัน กล่าวคือ บุคคลภายนอกที่ได้รับความเสียหายนั้นมีทั้งหนังสือเรียกร้องให้กรมทางหลวงชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและฟ้องคดีต่อศาลด้วย ซึ่งในการนำคดีขึ้นสู่ศาลฟ้องเรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐชดใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้น มีทั้งการนำคดีขึ้นสู่ศาลทั้งทางคดีปกครอง และทางคดีแพ่ง บางครั้งอาจจะเป็นทางคดีอาญาด้วย โดยผู้เสียหายจะฟ้องคดีทั้งเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ หน่วยงานในพื้นที่ และหน่วยงานต้นสังกัดร่วมเป็นจำเลยในทางคดีแพ่งและคดีอาญาและเป็นผู้ถูกฟ้องคดีในทางคดีปกครอง

จากกรณีข้างต้น เมื่อผู้เสียหายนำคดีมาฟ้องต่อศาลเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนโดยฟ้องทั้งเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงที่ปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ หมวดทางหลวง แขวงทางหลวง สำนักงานทางหลวง ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดของกรมทางหลวง และเป็นหน่วยงานในพื้นที่ที่ดูแลบำรุงรักษา หรือก่อสร้างทางหลวง ในแต่ละพื้นที่ที่รับผิดชอบ เป็นจำเลยในคดีแพ่ง คดีอาญา และเป็นผู้ถูกฟ้องคดีในทางคดีปกครอง เจ้าหน้าที่ที่ถูกฟ้องเป็นจำเลยหรือผู้ถูกฟ้องคดี หรือเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในหมวดทางหลวง แขวงทางหลวง สำนักงานทางหลวง กรมทางหลวงซึ่งถูกฟ้องเป็นจำเลยหรือผู้ถูกฟ้องคดี เมื่อได้รับหมายเรียกหรือคำสั่งเรียกให้ทำคำให้การและสำเนาคำฟ้อง จำเลยหรือผู้ถูกฟ้องคดีต้องทำคำให้การภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด หากยื่นหรือทำคำให้การไม่ทันภายในเวลาที่กำหนดต้องยื่นขอขยายระยะเวลาต่อศาลที่ออกหมายเรียกหรือคำสั่งเรียกให้ทำคำให้การดังกล่าว โดยในการดำเนินการว่าต่างคดี กรมทางหลวงซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐจะต้องจัดส่งเรื่องให้พนักงานอัยการที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลนั้นๆเป็นผู้ดำเนินการว่าต่างคดีแทนกรมทางหลวง

ทั้งนี้ก่อนที่จะส่งเรื่องให้พนักงานอัยการว่าต่างคดีแทนกรมทางหลวงนั้น กรมทางหลวงต้องรวบรวมพยานหลักฐานและจัดทำสรุปข้อเท็จจริงให้ครบถ้วนแล้วจึงจัดส่งไปยังสำนักงานอัยการที่อยู่ในเขตอำนาจศาล

ปัจจุบันเจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวง หมวดทางหลวง แขวงทางหลวง สำนักงานทางหลวง ถูกฟ้องเป็นจำเลยหรือผู้ถูกฟ้องคดีเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีแนวทางในการปฏิบัติที่ชัดเจนที่ต้องปฏิบัติเมื่อได้รับหมายศาล และเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานดังกล่าวขาดความรู้ความเข้าใจว่าจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างไร การดำเนินการในคดีแพ่ง คดีอาญา ต้องปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง วิธีพิจารณาความอาญา การดำเนินการในคดีปกครอง ต้องปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๒ และเชื่อมโยงไปยังพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การมีแนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่เพื่อให้เกิดความถูกต้องชัดเจนและเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด จึงมีความสำคัญ และเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ

๒) ข้อเสนอแนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

๒.๑ กำหนดแนวทางปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเมื่อได้รับหมายเรียกหรือคำสั่งเรียกให้ทำคำให้การและสำเนาคำฟ้อง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง วิธีพิจารณาความอาญา และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.๒๕๔๒ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด มีระยะเวลาในการแก้ต่างคดี ป้องกันการเกิดความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อทางราชการ

๒.๒ เผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง วิธีพิจารณาความอาญา และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับขั้นตอน ระยะเวลา การดำเนินคดีแพ่ง คดีอาญา และการดำเนินคดีปกครองเบื้องต้น ให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเจ้าหน้าที่จะได้มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินการในขั้นตอนต่างๆ และผลของการไม่ปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างไร และเชื่อมโยงกับพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒.๓ เมื่อเจ้าหน้าที่ได้รับหมายจากศาลไม่ว่าจะในทางคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง หรือหมายแจ้งคำสั่งศาล หนังสือจากหน่วยงานอื่นของรัฐหรือหนังสือจากบุคคลภายนอก เห็นควรแจ้งให้เจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานภายในที่เกี่ยวข้องดำเนินการส่งหมายหรือหนังสือดังกล่าวมายังสำนักกฎหมาย กรมทางหลวงทราบโดยด่วน และดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องในกรณีพื้นที่ที่เกิดเหตุไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง จัดส่งให้สำนักกฎหมายพิจารณาดำเนินการ และหากหน่วยงานภายในตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกรมทางหลวงหรือเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ตามอำนาจหน้าที่ และให้แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงทางละเมิดพร้อมเอกสารหลักฐานมายังสำนักกฎหมายทราบ เพื่อเป็นประโยชน์ในการต่อสู้คดีเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรมทางหลวง

๓) ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๓.๑ เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานให้เป็นตามขั้นตอนและหลักเกณฑ์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง วิธีพิจารณาความอาญา และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง ได้ถูกต้อง

๓.๒ เจ้าหน้าที่มีความรู้ความเข้าใจในขั้นตอน ระยะเวลา การดำเนินคดีแพ่ง คดีอาญา และคดีปกครองมากยิ่งขึ้น

๓.๓ ลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ซับซ้อนและยุ่งยากของเจ้าหน้าที่

๓.๔ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสามารถปฏิบัติได้ครบถ้วนถูกต้องตามกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นถูกต้องและเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) (ผู้ขอรับการประเมิน)
(นางสาวสุชาภักดิ์ นาดอน)

(วันที่ ๒๓) เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗)

(ลงชื่อ) (ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)
(นายเอกพจน์ นวมจิต)

(วันที่ ๒๓) เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗)